

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321011055
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2321011055.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona (účinného v čase spáchania skutku), o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 2T/59/2021-207 zo dňa 08.03.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.06.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 2T/59/2021-207 zo dňa 08.03.2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. F. XXX, G. C., H. I., uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona (účinného v čase spáchania skutku), ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

od presne nezistenej doby do 19.05.2021 na bližšie nezistených miestach v okrese Galanta, si neoprávnene zaobstarával od nestotožnenej osoby drogy zvané „pervitín“ (metamfetamín) a „marihuana“ a tieto u seba neoprávnene prechovával, pričom dňa 27.04.2021 v čase o 22:30 hod. v obci J. na parkovisku pri pohostinstve s názvom K. po predchádzajúcej výzve a poučení, z pánskej tašky dobrovoľne vydal

- zrezanú zatavenú injekčnú striekačku s obsahom 1934 mg metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu, s priemernou koncentráciou 61,9 % hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 20 obvykle jednorazovým dávkam drogy,

- zrezanú zatavenú injekčnú striekačku s obsahom 2420 mg metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu, s priemernou koncentráciou 30,9 % hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 24 obvykle jednorazovým dávkam drogy,

- sklenenú fajku s obsahom 348 mg metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu, s priemernou koncentráciou 35,0 % hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 4 obvykle jednorazovým dávkam drogy, s tým, že hodnota metamfetamínu o hmotnosti 4702 mg (4,702 g) na čiernom trhu predstavuje najmenej 188,08 EUR,

a dňa 19.05.2021 v čase o 15:00 hod. v meste H. K. D. H. C. B. po predchádzajúcej výzve a poučení, z vrecka bundy, ktorú mal na sebe oblečenú, dobrovoľne vydal

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s nápisom „D. L.“ s obsahom sušeného konope (marihuana) s hmotnosťou 977 mg, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 11,7 % hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy,

- dve plastové vrecká s tlakovými uzávermi s obsahom sušeného konope (marihuana) s hmotnosťou 1483 mg, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 14,2 % hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 3 obvykle jednorazovým dávkam drogy,

- štyrilobalové skladačky s obsahom sušeného konope (marihuana) s hmotnosťou 2417 mg, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 16,3 % hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 5 obvykle jednorazovým dávkam drogy, s tým, že hodnota konope o hmotnosti 4877 mg (4,877 g) na čiernom trhu predstavuje najmenej 48,77 EUR,

príčom v zmysle zákona o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch (z. č. 139/1998 Z. z. v príslušnom znení) sú rastliny rodu Cannabis (konopa) zaradené do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, na výkon ktorého zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň okresný súd uložil obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, a to: 1 ks sklenená fajka, ktorá je toho času súčasťou súdneho spisu na č. I. 85 pod označením „stopa č. 3“, ktorej vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stáva Slovenská republika.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 207-210.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na termíne hlavného pojednávania dňa 08.03.2023, po prednesení obžaloby, učinil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku - t. j. uznal svoju vinu za žalovaný skutok, svoje konanie oľutoval. Súd vzápätí vyhlásenie obžalovaného prijal (§ 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku). Súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste či ochrannom opatrení.

Vo vzťahu k obžalovanému mal okresný súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že obžalovaný má v registri trestov 2 záznamy (dva úmyselné prečiny, vrátane drogovej trestnej činnosti, za ktoré mu bol uložený, okrem iného, súhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní, po započítaní pri ukladaní súhrnného trestu, do 03.05.2022; tu žalovanej trestnej činnosti sa teda obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia). Evidovaných má viacero priestupkov rôzneho druhu (na úseku civilnej ochrany, tiež v doprave - vrátane vedenia vozidla pod vplyvom drog), niektoré spáchané aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Prostriedky na živobytie si zabezpečuje vlastnou prácou. Na účely trestného konania vydal veci pochádzajúce z tu žalovanej trestnej činnosti, z ktorých ostala v spise priložená sklenená fajka (obžalovaný uviedol, že je jeho a súhlasí s prepadnutím vecí). Podľa správy z obce, jeho správanie nebolo prerokované komisiou verejného poriadku. Podľa záverov znalca (okrem iného), u obžalovaného nie je objektivizovaná závislosť od drog, len prítomnosť ich škodlivého užívania (bez prítomnosti syndrómu závislosti), pričom pobyt obžalovaného na slobode (z hľadiska forenzne-psychiatrického) nie je pre spoločnosť nebezpečný, nie je potrebné u obžalovaného nariadiť ochranné liečenie.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, okresný súd konštatoval, že obžalovaný sa ku trestnej činnosti doznal, svoje konanie oľutoval, a to tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Pred súdom učinil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal. U osoby obžalovaného ide o dosiaľ 2-krát súdne trestaného jedinca (bol mu uložený jeden súhrnný trest), v priestupkovom registri má evidovaných viacero najmä dopravných priestupkov (aj v súvislosti s užívaním drog). Osoba obžalovaného teda za ostatné roky inklinuje k protiprávnej činnosti, najmä v súvislosti s drogami. Základná sadzba za žalovaný trestný čin je v rozpätí 3 roky až 10 rokov [pri rovnovážnom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako je tomu v tomto prípade - súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to doznanie sa ku skutku a jeho úprimné oľutovanie, a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to trestnú minulosť obžalovaného]. Pri zohľadnení vyhlásenia viny obžalovaným [§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku] a pri analogickej aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona mohol súd siahnúť v tomto prípade po treste odňatia slobody zníženom až na spodnú hranicu 2 roky, pričom tak aj učinil - obžalovaný sa od počiatku k svojej trestnej činnosti doznáva, ľutuje ju, a to bez toho, aby bol akokoľvek zo strany súdu predznamenán druh či výška trestu. Vyhlásenie o vine učinil obžalovaný pred vykonaním akéhokoľvek dokazovania pred súdom, súd vníma postoj obžalovaného k ním páchanej trestnej činnosti ako veľmi sebakritický, kedy samotné trestné konanie má evidentne vplyv na prevýchovu obžalovaného ako jedinca, ktorý sa ďalšej trestnej činnosti dopúšťať nemieni (sám

uviedol, že od drog v súčasnosti už abstínuje). Z daného dôvodu súd usúdil (v podstate stotožňujúc sa s návrhom prokurátorky), že v danej veci postačuje na naplnenie účelu trestu (a zásad jeho ukladania) v zmysle § 34 Trestného zákona uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky, t. j. na úplne spodnej hranici trestnej sadzby po mimoriadnom znížení. Nakoľko dosiaľ obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho súd na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o uloženie trestu prepadnutia veci - sklenenej fajky, okresný súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, najmä zo samotného vyhlásenia o vine obžalovaného, ako i z jeho vyjadrenia, že fajka mu patrila (a súhlasí s prepadnutím veci), preto je dôvodné taký trest uložiť, nakoľko išlo o vec patriacu obžalovanému, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o treste podal odvolanie obžalovaný A. B. (č.l. 206 spisu), ktoré následne písomne odôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Ondreja Bartošoviča (č.l. 216 spisu) ako i náhradného obhajcu JUDr. Ivana Rendeka (č.l. 222-223 spisu).

Obžalovaný v odôvodnení odvolania prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Ondreja Bartošoviča namietal, že vzhľadom na vykonané vyhlásenie o vine, charakter trestnej činnosti a osobu páchatela, mohol súd aplikovať ustanovenie § 53 Trestného zákona a uložiť trest domáceho väzenia. Z dokazovania vyplýva, že protispoločenskej činnosti sa obžalovaný dopúšťal len v súvislosti s užívaním drog, alebo ako následok tohto užívania. V prípade obžalovaného sa nejedná o osobu, ktorá by bola kriminálne závažná, či nebezpečná pre spoločnosť, a všetko nezákonné konal len v súvislosti s drogami. Je nepochybné, že v prípade abstinencie sa nebude dopúšťať protiprávneho konania, a trest odňatia slobody nepovažuje za nevyhnutný. Na zabezpečenie abstinencie právny poriadok pozná aj iné inštitúty, a preto žiadal, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a obžalovanému uložil trest domáceho väzenia a uložil mu povinnosť abstinovať od omamných a psychotropných látok.

Obžalovaný v odôvodnení odvolania prostredníctvom náhradného obhajcu JUDr. Ivana Rendeka uviedol, že konajúci súd správne u osoby obžalovaného vzhľadom na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m), a rovnako tak správne aplikoval § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, preto podané odvolanie nesmeruje v zásade k tomu, aby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v kratšom trvaní, ale k uloženiu iného druhu trestu, nakoľko sa domnieval, že v danom prípade boli splnené podmienky na uloženie trestu domáceho väzenia v zmysle § 53 Trestného zákona. K tomu dodal, že obžalovaný sa v minulosti nedopúšťal násilnej ani majetkovej trestnej činnosti. Rovnako poukázal na to, že si obžalovaný zadovážal a prechovával omamné látky za účelom ich užitia, nie za účelom ich ďalšieho predaja. Má rodinu a podieľa sa na starostlivosti o jeho len niekoľko mesačnú dcéru. Prostriedky na živobytie pre seba a rodinu získava prácou, keďže podniká ako živnostník v oblasti stavebníctva. Toho času abstínuje. V prípade, pokiaľ by súd prostredníctvom uloženia povinnosti podrobiť sa liečeniu ambulantnou formou, či kontrolou probačného a mediačného úradníka, prípadne uložením ďalších obmedzení či povinností zabezpečil, aby obžalovaný abstinoval aj naďalej, je tu predpoklad, že by sa trestnej činnosti nedopúšťal. Obrovskou výhodou trestu domáceho väzenia je zachovávanie rodinných, sociálnych a pracovných väzieb, nakoľko odsúdený môže naďalej chodiť do práce, keďže súd vo svojom rozhodnutí určí presné časové obdobie, počas ktorého bude môcť opustiť svoj domov. Obžalovaný by mohol naďalej aktívne participovať na svojom pracovnom a rodinnom živote, ako aj výchove svojho maloletého dieťaťa. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti sa preto domnieval, že v prípade osoby obžalovaného by bol účel trestu zabezpečený aj trestom domáceho väzenia. Z uvedeného dôvodu preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok čo do výroku o treste zrušil a aby obžalovanému uložil trest domáceho väzenia. Vyjadrenie prokurátora k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 20.06.2023 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave a náhradného obhajcu obžalovaného. Verejného zasadnutia sa nezúčastnil obžalovaný a ustanovený obhajca, na čo senát odvolacieho súdu vyhlásil uznesenie, ktorým rozhodol, že verejné zasadnutie sa vykoná v ich neprítomnosti vzhľadom na to, že boli splnené podmienky na vykonanie verejného zasadnutia. Náhradný obhajca obžalovaného zotrval na podanom odvolaní. Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov, lustráciou ZVJS, ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Trnava v konečnom návrhu uviedla, že s poukazom na zákonnosť a správnosť výroku o treste v napadnutom rozsudku, navrhla odvolanie obžalovaného A. B. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Náhradný obhajca obžalovaného sa v plnom rozsahu pridržiaval písomne podaného odvolania. Žiadal, aby súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta čo do výroku o treste zrušil a aby bol obžalovanému uložený trest domáceho väzenia.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postup konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vo vzťahu k napadnutému výroku o treste vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil svoje úvahy o primeranosti uloženého trestu, jeho zákonnosti a spravodlivosti vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobné pomery obžalovaného. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na konštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolanie obžalovaného smerovalo výlučne čo do výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku len vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 08.03.2023 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie citovanom ustanovení podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013)

Odvolaciu argumentáciu obžalovaného možno vnímať v dvoch rovinách, a to jednak ako námietky, ktorými vytkol nesprávne vyhodnotenie skutkových okolností, ktoré viedli okresný súd k uloženiu trestu a jednak namietanie neprimerane prísneho trestu, domáhajúc sa uloženia trestu domáceho väzenia. V prvom rade krajský súd uvádza, že pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, a tiež zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom – potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov. (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu SR 1To 2/2014 zo dňa 8. decembra 2014)

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, o nesprávnom vyhodnotení skutkových okolností, tomto rozsahu nemožno dať obžalovanému za pravdu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku totiž jasne vyplýva, na ktoré dôkazy okresný súd pri rozhodnutí prihliadol, pričom podľa názoru odvolacieho súdu všetky dôkazy okresný súd vyhodnotil jednotlivo, ako aj vo vzájomnom súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, pričom sa dôsledne riadil ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Následne v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku dôkladne a podrobne v odôvodnení rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri vyhodnotení vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázkach ich viny a uloženia trestu. Odvolací súd považuje za potrebné v tejto časti uviesť, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa dôsledne postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym procesným chybám, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na či už objasnenie skutkového stavu veci alebo uloženie trestu obžalovanému.

K tejto námietke odvolací súd dodáva, že obžalovaný vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov podstatných pre uloženie trestu obžalovanému súdom prvého stupňa si však plne osvojil aj odvolací súd a v podrobnostiach naň poukazuje. Nutné je mať na zreteli, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a jeho hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1To/9/2014 zo dňa 29.10.2014)

Pokiaľ ide o uloženie trestu, na základe vykonaného dokazovania bolo ustálené, že obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu zločinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona (účinného v čase spáchania skutku). V prípade obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá bola v minulosti dvakrát súdne trestaná, pričom ako vyplýva z registra trestov obžalovaného, stíhanej drogovej trestnej činnosti sa dopustil opakovane, nakoľko naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 03.05.2021 pod sp. zn. 17T/37/2021, právoplatným dňa 26.05.2021, za prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, pričom mu bol uložený okrem iného súhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, ktorá uplynula dňa 03.05.2022. Zároveň nemožno opomenúť ani register priestupkov obžalovaného, z ktorého rezultuje, že obžalovaný bol opakovane priestupkovo postihnutý, pričom v dvoch prípadoch (dňa 13.03.2019 a dňa 11.06.2017) sa dopustil priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. f) zákona č. 372/1990 Zb. Zákona o priestupkoch tým, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Z histórie trestnej ako i priestupkovej činnosti (najmä s poukazom na odpis registra trestov a odpis registra priestupkov obžalovaného) vyplýva, že obžalovaný aj napriek predchádzajúcemu odsúdeniu nezaujal kritický postoj k páchaniu drogovej protiprávnej činnosti, pričom táto u obžalovaného zjavne prevážila povinnosť dodržiavania zákonných povinností. Navyše, skutok, ktorého sa dopustil v žalovanej trestnej veci spáchal v dobe podmieneného odsúdenia za drogovú trestnú činnosť v trestnej veci vedenej Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 17T/37/2021.

Z uvedených dôvodov má potom aj krajský súd za preukázané, že ak teda obžalovaný nie je spôsobilý sám osebe dodržiavať pravidlá správania sa, je nanajvýš žiaduce pôsobiť na neho a jeho správanie takým trestom, ktorý by umocnil jeho vedomie o páchaní protiprávnej činnosti. Preto pokiaľ ani podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou a následná hrozba nariadenia výkonu trestu odňatia slobody obžalovaného neodradila od páchania ďalšej trestnej činnosti (v tomto prípade dokonca obdobnej drogovej trestnej činnosti), potom účel trestu nie je možné dosiahnuť uložením alternatívneho trestu (navrhovaného trestu domáceho väzenia), ale len nepodmieneným trestom odňatia slobody. So zreteľom na uvedené okolnosti dané najmä v recidíve obžalovaného a jeho správaní, ktoré nie sú znakom prejavu polepšenia, ale naopak stupňovania nebezpečnosti a frekvencie páchania trestnej činnosti, najmä z pohľadu generálnej, ale i individuálnej prevencie je nepodmienený trest odňatia

v trvaní dva roky (podotýkajúc na samej spodnej hranici trestnej sadzby po mimoriadnom znížení) so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trestom primeraným a spravodlivým. Obžalovaný ako opätovný páchatel' drogovej trestnej činnosti má totižto trest pociťovať ako ujmu a nie ako len formálne odsudzujúce vyjadrenie súdu nad jeho protiprávnym konaním, ktorého znaky sú uvedené v osobitnej časti Trestného zákona. Aj napriek jeho deklarovanému spôsobu ďalšieho vedenia riadneho života ako i odkázanosti rodiny obžalovaného od jeho príjmu odvolací súd nevidel žiaden dôvod pre zmenu, event. uloženie trestu domáceho väzenia, pretože po vyhodnotení všetkých okolností spáchania skutku ako i osobitných čít samotného obžalovaného, najmä s ohľadom na jeho kriminálnu minulosť, nebol dôvod domnievať sa, že by trest domáceho väzenia postačoval na nápravu obžalovaného. Je potrebné tiež poznamenať, že obžalovaný si mal byť vedomý následkov svojho konania a snahu viesť riadny život mal prejaviť už po predchádzajúcom odsúdení tým, že sa nebude ďalej dopúšťať protiprávnej činnosti, čo sa však nestalo. Aj z tohto dôvodu by trest domáceho väzenia v prípade obžalovaného vzhľadom na jeho opakované protiprávne konanie nebol trestom, ktorý by spĺňal účel trestu vyjadrený v ustanovení § 34 Trestného zákona.

V súhrne krajský súd uzatvára, že nakoľko okresný súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na jeho druh a výmeru, obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude splnený takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.